Ч. 268 (12.924). Львів, субота 28. листопаду 1931. Pocztowa opłatę zapłacono ryczałtem. Рік LII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло", Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічне 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: в Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 25 сот.

Українці на берестейському процесі.

Львів, 26. листопаду 1931.

Щоб наголовок цієї статті не викликав непорозуміння, мусимо зазначити згори, що українців поміж 11-ти обвинуваченими на лавках окружного карного суду у Варшаві нема: там сидять поважні польські політичні діячі, відзначені високими орденами польські патріоти, недавні міністри, б. леґіонові старшини, — словом люди, які з українським громадським життям та українською політикою не мають нічого спільного.

Те саме торкається і акту обвинувачення. Адже він висуває закиди, які належать до широкої площини політичної боротьби, але боротьби внутрішньо-польської, за систему правління, за владу, за устрій — за речі, які українців цікавлять постільки, поскільки вони торкаються їх як громадян польської держави, але в яких вони зовсім не є заінтересовані психічно, емоціонально. У чомуж річ? Чому раз-у-раз чуємо на салі берестейського процесу цілі дебати на українські теми?

Річ у тім, що поміж закидами, які обтяжують обвинувачених, находиться теж закид щонайменше поважної моральної натури, а саме, що опозиційна акція пяти польських партій „Центроліву" викликала пригожий момент (неспокій серед польського громадянства, можливість заколоту, приготування „Центроліву" до замаху і т. п.), який використали українці (це поняття ґенералізується) для минулорічної саботажної акції. Іншими словами: що „Центролів" (обвинувачені) є посередньо винуватий в акції масових східньо-галицьких саботажів.

Очевидно, що висунення такого закиду викликало гострі протести обвинувачених, для яких кардинальне значіння має: представити себе саме як польських патріотів-державників. Отже річ пішла вже не тільки за те, щоби очиститись від згаданого закиду, але й скористати з доброї нагоди та проїхатися по українцях. З правмністю зробив це перший Вітос, розводючись про „скорчення польського стану посідання на кресах" завдяки „наступові" українців. Делікатний льоґічний висновок: треба, мовляв, з більшою енерґією цей „наступ" відбивати й протинаступ повести, а вмів би це зробити чудово саме він, Вінценти Вітос (без застережень можна у ті Вітосові здібности вірити).

Опісля почалася плеяда свідків оборони. З них лише один б. воєвода Борковський рішуче й не залишаючи ніяких сумнівів спростував якийнебудь звязок „Центроліву" й його акції з акцією саботажів УВО, при чому зазначив, що з одною і з другою акцією не мають нічого спільного й українські політичні, заступлені у парляменті, партії; на запит прокуратора про український пролетаріят — поставив теж, згідно з правдивим станом річей, які істнують українські робітничі й соціялістичні партії, який їх характер і взаємні відносини. Крім Борковського ще б. премієр Бартель заперечив звязок „Центроліву" з українськими саботажами, не вдаючись у детайлі. Зате були й такі свідки, які пописувались знанням українських відносин та наговорили такі нісенітниці, що подив бере для їх іґноранції, яка в парі йде з україножерними апетитами.

Зізнавав напр. такий о. Панас, б. капелян польських леґіонів, перед тим і після того автор „пястівець", довший час голова краєвої організації „Пяста" на три східно-галицькі воєвідства. Була вже про це коротка згадка у звіті з процесу, — послухайте, просимо, докладно промову Панася (беремо її з краківського „Курєра", який у таких справах є найбільш компетентним джерелом!). Питає один оборонець: „Акт обвинувачення вяже діяльність „Центроліву" з поглибленням саботажної акції на терені Східної Галичини. Чи ксьондз бачить у тій акції якийнебудь звязок з „Центролівом"? Свідок: „У тій справі можу мати навіть (!) свою думку, тому, що я там працював від 1911 року й постійно читав і читаю українські ґазети (?!). Отже стверджую, що загострення польсько-українських відносин почалося щойно після травня 1926 року". (Отже війна 1918-19 рр., бойкот виборів, боротьба першого Укр. Клюбу за земельну реформу, шкільний плебісцит і т. д. і т. д. — все те для о. Панася не істнувало!). Після пеанів на честь ТШЛ, вернув о. Панась знову до політики і зробив таку „ревеляційну заяву": „Тому, що я близько цікавився тими справами, отже довідався навіть (!) про умовини угоди, яка після травня наступила поміж тернопільським воєводою, що виступав в імені уряду і ББ та УНДОМ. Ці умови були слідуючі: Санація зобовязалася очистити терен з польського елементу і до ліквідації народніх шкіл та ґарантувала повну свободу для політ. діяльности УНДА, а врешті повну свободу в господарській діяльності. Зате українці склали заяву, що по виборах зложать у соймі відповідну декларацію льояльности супроти польської держави. На жаль, та угода ніколи не була публично оголошена" і т.д. і т.д.—теревені, схоплені з воздуха та виссані з пальця розполітикованого ксьондза. Є в його зізнаннях такі квітки: „Тому, що українці у політичних і господарських справах мали карт-блянш, користали з німецьких і большевицьких фондів, наслідком чого польське населення почувало себе на терені Сх. Галичини гірше, ніж за австр. часів"... „...Якщо річ іде про УВО, то вважаю (казав визначний „спец" у рясі), що вона є лише паралелею (по польськи: „одповєдніком") УНДА і є це лише нелеґальна форма УНДА, однак вони йдуть по одній лінії..." Про діяльність „Центроліву" каже, що вона „не могла пошкодити ані причинитися до тої акції (саботажів), бо „Центролів" ніколи ворожо не відносився до українців..." (Гляди зізнання одного з лідерів „Центроліву" Вітоса!)...

Не диво, що такі „фахові" зізнання цілком збили з пантелику всіх слухачів. І коли на слідуючий день знову в ролі „спеца" від українських справ зізнавав свідок Лясоцький (б. польський посол у чеській Празі), який — мимоходом кажучи — згідно з правдою ствердив участь львівських пепесяків у листопадових боях в 1918 р., — прокуратор Равзе склав таку заяву (беремо знову буквально з „Курєрка"): „Я не хотів би, щоби на будуче не було того рода непорозумінь. Оскільки ми твердимо про деякий звязок, то маємо на думці один обіжник. А саме ґенер. секретаріят ППС звернувся до української соціял-демократії про навязання контакту з нагоди конґресу „Центроліву". Одночасно укр. соц.-дем. заявила, що польська демократія переживає важкі хвилини і бореться з солдатескою та диктатурою в Польщі, отже у тій важкій боротьбі укр. пролетаріят мусить допомогти тій боротьбі, зорґанізованій „Центролівом". Один зі свідків, а то б. воєв. Борковський, заявив, що диверсійні чинники користають з кожної боротьби, отже вважаю заяву українського пролетаріяту про підтримку акції „Центроліву" як деякий звязок, — уважаю, що деструкційні чинники мусіли використати кожну таку боротьбу..." Так сказав прокуратор. Льоґічно виходилоб, що українська есдеція, яка утримує спільні з поляками професійні орґанізації — є або сама „деструкційним чинником" або дала себе таким чинникам використати, а що до цього часу вічно йшла мова про саботажі, то та сама ендеція має „звязок" з саботажами УВО...

Берестейський процес має віби то „вияснити" силу політичних проблем Польщі. Не знаємо, чи це вдасться, але знаємо одно: що українська проблема й ріжні її детайлі вийдуть з того процесу, з таких зізнань і заяв, такі „затемнені", що не визнається у них і синедріон найбільш авторитетних „спеців". Хіба лише один ксьондз Панась буде дальше сипати „ревеляціями".

ДРАМА СОЮЗУ НАРОДІВ.

(Від нашого кореспондента.)

Париж, 21. листопаду 1931.

I.

Вже цілий тиждень Рада Союзу Народів відбуває тут свою надзвичайну сесію, але публичних засідань було досі всього два, перше — минулого вівтірка, друге — тількищо, сьогодні. Позатим усі засідання є тайні (навіть і цих небагато), а справжня дипльоматична робота ведеться поза всякими засіданнями, на приватних стрічах і розмовах. Скликана ця сесія на те, щоби полагодити японсько-китайський спір. Як відомо, Японія, користуючись китайським безладдям і військовою кволістю, уладила збройний наїзд на Манджурію. Супроти цього китайський представник у Союзі Народів (мимоходом: християнин, д-р Альфред Ше) поставив Раді Союзу домагання, щоби пустила супроти Японії в рух ті постанови статуту Союзу Народів, які передбачують ініціятиву Союзу до міжнародніх мір (господарський бойкот, і т. ін.) проти того члена Союзу, котрий провинивсяб воєнними починами проти іншого члена; бо, як усякому відомо, війна має бути, по статуту Союзу і по всім додатковим договорам, „виключена" з ділянки взаємин між державами... Якби Союз Народів був тим, чим він повинен би бути, тобто справжньою над-державною владою, обєктивною і справедливою, то Рада булаб уже у вересні вволила жалобі Китаю. Одначе як у богато інших справах (ненайменше й у справах охорони національних меншин), так і в цій Союз Народів виявився орґанізацією мирного співжиття між народами ще далеко-далеко не досконалою. Замість видати ті постанови, які виразно приказує статут, Рада Союзу мнеться вже третій місяць, крутить і відволікає всяку рішучу постанову, безрадно дивиться на справжню, дарма, що не формальну війну між двома членами Союзу тай — компромітує себе і Союз цілий в очах світа. Річ у тому, що засідають у Раді Союзу не незалежні судді, а представники держав, навантажені інструкціями своїх урядів. А Японія дуже зручно наперед подбала за те, щоби ніодин з урядів великих держав не захотів поставитися поперек посягань Японії на Манджурію. Так напр., коли вірити п. В. Мартенові з женевського „Журналу", Японія заключила тайну умову з Францією, в якій вона, забезпечуючи Франції її азійські кольонії (Кошеншін), заздалегідь одержала від цієї потуги вільну руку в Манджурії. Подібні забезпечення японський уряд дуже доцільно дав і одержав у тайних переговорах також з іншими великими потугами, тай сьогодні він може по своїй уподобі переводити свою політику в Манджурії.

II.

Коли Японія ковтне Манджурію, то прийде черга на Монґолію, далі на решту Китаю, а коли японським інструкторам удасться — за 10, 20, чи 50 років, тобто за короткий момент в історії людства — змілітаризувати 400 міліонів китайців і зложити з ними небувалу, півміліярдову, жовту потугу, то прийде оконечний амінь не тільки французьким кольоніям в Азії, і не тільки британській владі над Індіями (вона вже й без цього хитається), а взагалі всім европейським білим посілостям в Азії, в цьому числі й „українському" Зеленому Клинові, для якого бездонна українська нетямучість політична вимудрувала „самостійницьку" забезпеку з рук... Японії! Тоді — а час цей, коли в Европі відносини далі будуть так чудово розвиватися до розкладу, як оце, від Версайського миру, може вже й недалекий — Европа зсунеться до ролі невеликого полуострова Азії, яким вона все була з фізичного погляду, та з якого біла раса вспіла в останніх 3—4 століттях — головно англьосаксонськими зусил-

ми на морських шляхах, а російсько-українськими на сухопутньому шляху, — зробити осередок верховодства білої раси і її культури над усіми іншими расами й культурами світу. Коли Европа ось так назад скотиться до своєї колишньої ролі прищіпки Азії, то річ очевидна, що перейде до історії також роля Женеви з її недоношеним плодом, Союзом Народів, — Женеви тай інших европейських столиць. Осідки будучих світових трибуналів будуть приміщені десь над Тихим Океаном, тай туди прийдеться так само їздити зі своїми справами всяким европейським дипльоматам, як сьогодні ще мусять їздити до Женеви жовті дипльомати з Далекого Сходу.

III.

Покищо політичний осередок світу таки ще є в Европі, і сюди, до Женеви або в її заступстві до Парижа мусіли оце приїхати представники двох великих націй Далекого Сходу, віком і культурою далеко старших від народів Европи, тай тут, перед людьми іншої раси і барви виводити свої сусідські сварки. Рада Союзу Народів, зібрана оце в Парижі, не дає собою, правда, видовища величного, і цей гурток білих дипльоматів, короткозорих, малодушних і тісно егоїстичних, двом жовтим суперникам певне так само не імпонував, як не імпонує їм безстидна, наявна продажність великих органів тутешньої преси. А все таки хто мав нагоду бути свідком цього китайсько-японського поєдинку перед — як мало достойним! — судом представників чужої їм і корінно антипатичної, білої раси, той картини цеї певне не забуде. Всі присутні видці почували, що грається перед їх очима один з актів великої історичної драми, якій можна дати заголовок відомої книги німецького історіософа „Занепад Европи". За зеленим столом, на підвищенню, під проводом постарілого і слабосилого Бріяна засідала висока Рада Союзу Народів у повному своєму теперішньому (до нових зборів у літі 1932 р.) складі: представники, по одному, Німеччини, В. Британії, Еспанії, Ґатемалі, Ірляндії, Італії Норвегії, Панами, Перувії, Польщі, Югославії тай двох великих жовтих націй — Японії і Китаю. Китайський представник обвинувачував Японію в нарушенні статуту Союзу Народів і взивав Раду приложити постанови статуту; японець, поміркований у формі та безцеремонно в змісті, противився китайському домаганню, а десяток білих дипльоматів засоромлено сиділи за столиком, безвладно, безсило й безнадійно, тай час від часу котрийсь з них вимотував із себе, чи то пак вичитував із пуматка приготовленого паперу, якусь безмістову, анемічну, безтолкову „заяву". Ut aliquid.. Словом, Рада Союзу по суті залишала свобідну руку і японцям: робити що хотять і китайцям: витягати в будучих роках практичні висновки зі сконстатованого факту: повної яловости Союзу Народів у моментах великих політичних зударів.

С. Залінський.

(Докінчення буде).

Освідомлюйте про значіння перепису селянські маси, домашню службу, сторожів, робітників і форналів!

IX. Всесокільський злет у Празі.

(Пригадка зза кордону.)

Прага, 19. листопаду 1931.

Впродовж літніх місяців слідуючого року має відбутися в чеській Празі IX. Всесокільський злет, якнайбільше святочний та величавий з усіх дотеперішніх. Ціла організація злету проводиться під знаком ушанування 100-ліття народин основоположника славянського сокільського руху — д-ра **Мирослава Тирша.** У звязку з цим чехословацькі Соколи навіть відмовилися на цей раз від участи в майбутніх (у 1932 р.) олімпійських грах. До самого злету готуються організації з надзвичайним запалом. Головні дні злету призначені на початок місяця липня (1932 р.), але фактично деякі виступи в рямках злету вже розпочалися та відбудуться і після самого злету.

Для Чехословаччини справа злету є державною та загально-національною подією. Передбачують, що буде надзвичайний рух чужинців зі всіх сторін світа, а воно принесе величезні моральні та матеріяльні користи не тільки Празі, але й цілій державі.

Всебічна підготовка до злету провадиться вже тепер прискореним темпом. Від 2. ц. м. працює спеціяльна злетова канцелярія (Прага III., Дім Тирша), яка координує діяльність коло 20 злетових відділів з кількома тисячами фактичних організаторів цієї величавої маніфестації. Своерідний „генеральний штаб" великої армії Соколів і Соколиць поширюватиме свою діяльність і склад із кожним місяцем. Покищо головна праця відбувається здебільша попол. і вечором: натхнені сокільським завзяттям „брати" й „сестри" находять в собі силу вправляти і після заробітньої праці. Бож уся сокільська праця тримається на самопосвяті та ідеалізмі широких мас. А основою сокільської діяльности є послідовна, постійна, вперта й плянова праця **усіх.** Та й не тільки усіх, але й **разом.** Змістом є знову таки т. зв. „дрібна" праця, праця щоденна й ніким не вимушена, — якою погорджують тільки ледачі та легкодушні. Лише у такому оточенню виростають одиниці, які знають куди йдуть, та які не знають страху.

Пропаганда у звязку зі злетом поставлена дуже широко. 40.000 примірників ядерної брошури на десяти мовах **(українська не заступлена!)** мають м. ін. подати історію славянського Сокільства, Тиршові засади сокільських вправ і т. д. 300.000 „літаків" з малюнками мають (на ріжних мовах) появитися перед головними днями злету. Поштові марки (до 100 міліонів шт.) з образком Тирша на листки з відповідними надписами виконуватимуть своє пропаґандивне завдання вже з початком слідуючого року. Відбудеться також величезна скількість ріжних зїздів і виставок підчас самого злету. Сокільська виставка буде розділена на відділи. З них з окрема дбайливо підготовляються: відділ Тирша, виставка „Союзу славянського Сокільства" або „Сокільського братерства в господарському життю" та ін.

IX. сокільський злет буде безперечно значною подією для цілого славянського світа. Не менше й для українців, хоч відоме відношення до українців деяких славянських народів значно утруднює можливости української співпраці в загально-славянських виступах. Всеж віримо, що й у цій маніфестації сокільського духа не буде українська участь мала.

Д-р М. М—ич.

9. грудня загальний перепис населення! Дбайте, щоби в той день записано як вашу батьківську мову — українську мову! Домагайтеся двомовних аркушів і вписання вас по українськи! Перед підписанням аркуша — добре перевірюйте записані дані!

Перед конскрипцією.

Звідомлення з місць.

Пишуть нам з **Бучача:**

Бучацьке староство заіменувало було до перепису населення в деяких чисто українських громадах на комісарів також кількох українців. Одначе в останній хвилі ті номінації уневажнило і на місце комісарів українців заіменувало комісарів поляків. Кандидатів на це становище достарчив для всіх майже громад сам Бучач. Є це польські студенти, учителі, урядовці, а решта „стшельци".

Годиться зазначити, що вже попередній спис виказав у громадах Бучаччини, де не було ні одного латинника, не то поляка, або було їх ледви кілька душ — по 200 до 300 поляків!

Селюх.

Чи ви з нагоди листопада — місяця українських інвалідів зложили свою жертву на допомогу українським інвалідам?

Пишуть нам з **Мостишини:**

Не зважаючи на запевнення п. воєводи і головного воєвідського конскрипційного комісаря, у нас в мостиськім повіті (а так само і в інших сусідніх повітах) староство назначило конскрипційними комісарями самих поляків. А як десь попав який українець, то такий, до якого ми не можемо мати повного довіря. На села, де нема буквально ні одного поляка, назначено також поляків як не з Мостиськ, то з сусідніх громад, між ними багато жінок-учительок. Наших місцевих людей, які зголосили в старостві свою охоту співпрацювати в конскрипційній акції, не взяли навіть під увагу, а староство досі не дало навіть відповіди на наші зголошення. Нехайжеж наша Парляментарна Репрезентація, поки час, заложить протест проти такої поведінки староства в Мостиськах перед відповідальними чинниками!

С. Ст

З українського життя на чужині.

60-ліття ґенерала Антона Кравса.

Дня 21-ого листопаду ц. р. відбулося в льокалі Товариства Українська „Бесіда" у Відні святкування 60-ліття ґенерала У. Г. А. Антона Кравса. Українська кольонія у Відні, що зібралася в такому великому числі, що всі чотири кімнати льокалю були переповнені, привітала з небувалим ентузіязмом Ювилята. Після передання ґен. Кравсові квітів від дівчат української кольонії висловили свої щирі бажання заступники старшого українського громадянства у Відні, української академічної молоді та українського робітництва, представник котрого передав Ювилятові в дарунок срібну чашу. Б. сотник У. Г. А., д-р Г. Кох, у святочній промові змалював незабутні заслуги ґен. Кравса для українського народу, вбачаючи в ньому не тільки вмілого орґанізатора і вожда, але й дисциплінованого жовніра. Як батько У. Г. А., ґен. Кравс став уже тепер історичною особою і перейде до історії українського народу. Ювилят зі сльозами в очах подякував присутнім та висловив надію, що він ще діждеться разом з цілим українським народом кращих днів. — **Віденець.**

Виступи Любки і Христі Колессівних у Німеччині.

Наша славна піяністка Любка Колесса і її молоденька сестричка Христя (дуже талановита челістка) перебувають тепер на артистичній поїздці в Німеччині, де мають величезний успіх. Саме 20. листопаду ц. р. відбувся їх спільний концерт у Франкфурті, на якому вони виконали твори Баха, Бетовена, Дебіссі, Шопена й інших. Концерт той, як видно з рецензій в німецькій пресі, був одним великим тріюмфом Любки і Христі Колессівних.

——o——

По наших наукових установах.

Гр.-кат. Богословська Академія у Львові.

Дня 4. X. 1931 р., як ми вже повідомляли, відбулася святочна інавґурація Гр.-кат. Богословської Академії у Львові, при чім ректор зложив звіт за останні три роки. Також акад. рік 1931/32 заповідається дуже гарно. Ректором остає о. проф. д-р Йосиф Сліпий, деканом вибраний о. проф. д-р Тит Мишковський. З нових професорів покликані: о. д-р Богдан Липський — богословія моральна, о. д-р Лев Глинка на місце покійного о. проф. Д. Дорожинського — канонічне право, д-р Константин Чехович доцент праського університету, на місце пок. о. проф. Сп. Кархута — церковнославянська мова.

На цей акад. рік оголошені ось які виклади:

ФІЛЬОСОФІЯ: о. д-р Микола Конрад — історія старинної фільософії 2 годині, історія найновішої фільософії 1 год., „Ethica generalis" 1 год.; о. д-р Степан Сампара — Theodicaea (De existentia Dei) 1 год., Cosmologia (De mundo) 2 год.; о. д-р Володимир Максимець — Logica, Ontologia, Critica 8 год.

БІБЛІЙНІ СТУДІЇ: о. проф. д-р Тит Мишковський — біблійна історія Стар. Зав. 5 год., пояснення вибраних частей св. Письма Ст. Зав. на основі церк.-слав. тексту 3 год., о. доцент д-р Василь Лаба — Введення до св. Книг Нов. Зав. (загальне) 2 год.; Життя Г. Н. Ісуса Христа з принагідними поясненнями зі-турґічних євангельських зачал на основі старослав. тексту 3 год., біблійна герменевтика 1. год.

ДОГМАТИКА: о. проф. д-р Йосиф Слі-пий—Dogmatica specialis (De Deo uno et trino) 3 г. Repetitorium — 1 год., Seminarium dogmaticum — 1 год; о. д-р Богдан Липський — Dogmatica specialis (De gratia) — 3 год.; о. д-р Степан Сампара — Dogmatica fundamentalis (Inquisitionis praeviae. De Christo Legato divino) 5 год.

ІСТОРІЯ ЦЕРКВИ: о. крил. Леонід Лужницький — історія вселенської Церкви (від початків Церкви до XIV стол.) 3 год.; проф. д-р Микола Чубатий — історія церковної унії на Україні до Берестейської Унії (1595) — 3 год., загальний просеминар 1 год., історичні вправи (інтерпретація текстів XVII ст.) — 1 год., історичний семинар (читання праць) — 1 год.; о. доцент д-р Василь Лаба — патрольоґія 2 год.; поклик. нзв. проф. д-р Володимир Залозецький — християнська археольоґія — 1 год.

ЦЕРКОВНЕ ПРАВО: о. д-р Лев Глинка — церковне право (джерела, загальні норми, про особи) — 3 год.; о. д-р Андрій Іщак — джерела канонічного права східньої Церкви — 1 год.; д-р Роман Ковшевич — семинар канонічного права (про Кобринський синод у 1626 р.) — 2 год.

МОРАЛЬНА І ПАСТИРСЬКА БОГОСЛОВІЯ: о. д-р Богдан Липський — Theologia moralis (De principiis) — 5 год., Casus conscientiae — 1 год.; о. доцент д-р Ярослав Левицький — пастирська богословія (про св. Тайни взагалі, про св. Т. Хрещення, Миропомазання й Евхаристії) — 4 год., годеґетика — 1 год.; о. н. проф. Юліян Дзерович — катихита 2 год., педаґоґіка (Христос як вчитель і виховавець) — 2 год., практичні вправи 2 год.; о. д-р Іван Фіґоль — загальні засади проповідництва — 2 год.; гомілетичний семинар — 1 год.; о. Степан Рудь — літурґіка, про храм і церковні сосуди — 1 год.; начерк вечірні і повечерія — 1 год.; церковний рік у його подвижній части — 1 год; про церковне правило і літурґію св. Івана Золотоустого — 1 год.

МОВИ: ЦЕРКОВНО-СЛАВЯНСЬКА — покл. нзв. проф. д-р Константин Чехович: граматика церковно-славянської мови, фонольоґія і деклінація іменників (морфольоґія) — 2 год., деклінація прикметників і дієприкметників — 1 год., коньюґація — 1 год., семинар церк.-слав. мови: деякі спірні проблеми церк.-слав. фільольоґії. Граматична аналіза вибраних партій з Євангелія Остромира з 1056—57 рр.— 1 год.; о. Рудь — пояснення вечірні, повечерія і суб. полуношниці — 1 год.

ГРЕЦЬКА МОВА: дир. ґімн Іван Бабій — граматика грецької мови — 2 год., грецькі вправи — 1 год.

ЄВРЕЙСЬКА МОВА: о. проф. д-р Тит Мишковський — граматика еврейської мови — 2 годин.

Поминальне Богослуження

за упокій душі бл. п.

д-ра Остапа Макарушки

відбудеться в суботу дня 28. листопаду 1931 р. в год. 8·30 рано в Успенській церкві (Волоській) у Львові. 919

Вісти з Солотвинщини.

Ювилей „Рідної Школи" і свято книжки. — Додатні явища нашого життя.

Хоч переживаємо злободенні часи, часи господарської і політичної змори, одначе не даємося, ратуємося, як можемо. Клич „Р. Шк.", вага рідної книжки та згадка про поляглих за рідну землю мимохіть будять нас і примушують до застанови та самооборони. Минули часи безплідного нарікання і жалю, настав час зрозуміння тіла, орґанізації і праці в масах народу. Тож не дивота, що з приводу ювилею „Р. Школи" зароїлася ціла Галичина від концертів, академій і відповідних рефератів. Додатнім явищем є також те, що в цій акції загал українського громадянства прийшов до переконання, що українсько кат. церква все стояла і стоїть на сторожі нашого добра, тому в тій відрадній акції зачинає від церкви.

Солотвинщина не лишилась і тут позаду. Ще 25. жовтня п. р. відбулося тут ювилейне свято „Р. Школи" і „Свято книжки" з добірною програмою. В год. 4. пополудні відправилась соборна панахида в парох. церкві за померших членів „Р. Шк." з прегарною релігійно-патріотичною проповідю о. В. Лазорова, пароха з Яблінки, а вечором концерт. Річевий реферат про „Р. Шк." виголосив п. Антін Яцків, голова філії „Просвіти", а про потребу і вагу книжки мав вичерпуючий і приступний реферат д-р Горбачевський, місц. адвокат. Хорові части концерту були виконані силами місцевого міщанства, як на перший раз, досить удатно. Подивугідна була велика праця д-ра Горбачевського, що з сирого матеріялу зумів у короткому часі свого побуту склеїти такий хор, за що йому належиться прилюдне признання. Гарні були також діточі виступи і деклямації завдяки невтомній праці п-ні Копровської, вдови по тут. судовім раднику. До звеличання цього концерту дуже багато причинилася імпровізація І. Франка „Енеїди", гарно виконана декляматором Грицем Паневником, а також всім до вподоби припала симпатична гра на цитрі п. С. Кейванівної.

Варто ще як додатне явище навести, що з ініціятиви о. В. Грицея засновано недавно в Солотвині комітет жінок для поширення української кат. преси, до котрого входять дві пані з інтеліґенції і 6 поважних міщанок; пружиною його є дуже діяльна п. Копровська, якій ревно помагає п. Рублева.

Так отже заходом місц. інтеліґенції, а саме о. Грицея, д-ра Горбачевського, д-ра Пелеха, п. Копровської і замісцевого п. Яцкова та інших життя тут росте, з тою прикрою увагою, що українське учительство не бере ніякої участи, хоч це чисто просвітна, а не політична акція. Віримо, що це явище лише хвилеве.

Згадати вкінці годиться, що душею всіх наших починів у тут. „Бесіді" є, поміж іншими, п. Кондрацька, мати місц. судді. Т-во „Бесіда" в Солотвині працює по своїм силам і піддержує духа серед своїх членів частими сходинами та причинюється до оживлення нашого життя. Між іншим бере „Бесіда" участь у збірковій акції філії „Просвіти" в збірці на дар „Просвіти".

Учасник.

З просвітного руху в краю.

Широка акція підписки позичок для санування „Просвіти".

Дня 30. жовтня відбулася анкета громадянства в **Яворові** в освітних справах. На ній рішено перевести внутрішню позичку на терені Яворівщини і доручено це Виділові філії „Просвіти". Рішено зібрати в окрузі на позичку „Просвіті" бодай 5.000 зол. і ту квоту розложено на поодинокі установи й особи. Усі присутні з місця підписали заяви.

У **Коломиї** відбулася дня 4. XI анкета представників читалень головно в справі „дару Просвіті". Друга велика анкета в справі внутрішної позички відбулася дня 22. XI. Скликана філією анкета коломийської інтеліґенції в дні 8. XI. не відбулася з причини малого числа учасників (6). Одначе хочеться вірити, що чергова анкета допише.

В **Станиславові** відбулася дня 2. XI. у присутності дел. Гол. Т-ва ширша анкета громадянства в осідку чит. Кнігинін-Гірка. Вибрано комітет, який зараз приступив до праці. 9. XI. відбулася при співучасти відпор. Гол. Т-ва анкета представників усіх місцевих установ і передових громадян в Станиславові (присутніх на анкеті 98). По живій дискусії вибрано центральний комітет для переведення позички в Станиславівщині. До комітету ввійшли: д-р Юліян Олесницький, д-р О. Чорненко, інж. Т. Горницький, студ. М. Джердж, дир. Т. Мартинець. Дня 13. XI. відбувся зїзд голов 16 читалень станиславівської округи теж у присутности відп. Гол. Т-ва. По намічені орґанізаційно-освітньої роботи на найближчий час, присутні зобовязалися закупити до читальняних бібліотек на призначену суму книжок в книгарні „Просвіти". Рішено також в кожному селі створити спеціяльний комітет для належного переведення „дару Просвіті".

У **Золочеві** відбулася дня 2. XI. повітова освітня нарада, на якій позичкову акцію віддано в руки проф. Д. Бурка, д-ра Ваня й інших.

У **Раві Руській** відбулася дня 2. XI. повітова просвітянська нарада з участю і рефератом члена Гол. Виділу в присутності 50 осіб, майже виключно селян, із 15 читалень. Розвинулася незвичайно річева й будуюча дискусія над питанням, як помогти Т-ву.

Окремо відбулася анкета в **Угнові** дня 8-го листопаду (равський повіт) з рефератом члена Гол. Виділу в приявві 30 місцевих громадян і 10 делеґатів із 6 найближчих громад. Думки приявних такі як на анкеті в Раві Руській. З місця підписано позичку Т-ву на 200 зол. Акцією займаються пп. мр. В. Петришин, В. Бас і М. Макух з прибором охочих людей.

У **Белзі** відбулася дня 3. XI. анкета місцевої інтеліґенції з рефератом дел. Гол. Виділу. Рішено прийти з матеріяльною підтримкою „Просвіті" і скликати загальну анкету представників усіх читалень Белзчини в дні 29. XI.

У **Сокалі** дві анкети з рефератами двох відпор. Т-ва „Просвіта": дня 4. XI. для місцевої інтеліґенції, а дня 5. листопаду для сіл у присутности 60 осіб із 16 читалень. До справи позички „Просвіті" Сокальщина ставиться дуже по громадянськи. Вибрано комітет із представників усіх місцевих товариств і інституцій з д-ром Р. Перфецьким на чолі. З місця зібрано на позичку 855 зол.

У **Лежайську** відбулася дня 5. XI. конференція 20 місцевих і кількох позамісцевих громадян у приявві дел. Гол. Т-ва. До комітету вибрано о. Дигдалевича, д-ра Ґелеціньского і о. Худика з додатком представників комітетів, які потворяться по селах. З місця здекляровано 455 зол.

У **Ярославі** відбулася дня 6. XI. в присутности відпор. Т-ва „Просвіта" нарада місцевих і кількох позамісцевих громадян. По рефераті делеґата вибрано повітовий комітет, до якого увійшли: о. Хотинецький, о. Кіхта, д-р Ґелеціньский, д-р Хотинецький і ін. з додатком представників з філіяльного району. З місця здекляровано 325 зол.

У **Мостах Вел.** дня 6. XI. відбулася конференція з місцевим громадянством.

У **Радехові** дня 8. XI. при участи відпор. Т-ва „Просвіта" відбулася анкета. Акцію поведе сам філіяльний Виділ при допомозі відповідно дібраних людей.

У **Калуші** дня 5. XI. зорганізовано комітет позички. Дня 6. XI. в **Болехові** відбулися ширші сходини місцевих громадян і 9. XI. відбулася анкета відпоручників читалень при співучасти відпор. Т-ва „Просвіта", а дня 7. XI. відбулася конференція з громадянством у **Рожнітові**.

У **Бібрці** дня 9. і 10. XI. відбулися ширші сходини місцевих громадян і анкета читалень у присутности відпор. Т-ва „Просвіта" (трицять громад заступлених на анкеті). Створено повітовий позичковий комітет. Такіж комітети потворено в кожному селі. Селянство гідно поставилося до позичкової акції і пропагує її в **формі зсипу збіжа (кожний селянин не менше одної чвертки збіжа**, цебто 25 кг.). У такій формі рішили перевести теж збірку „дару „Просвіті".

У **Ходорові** дня 11. XI. відбулася анкета теж у присутності відпор. Т-ва „Просвіта". Позичкову акцію веде філіяльний Виділ, а по селах наше духовенство. Приявні на анкеті підносили, що участь у матеріяльній підтримці „Просвіти" дасть належну відповідь усім нашим противникам.

У **Самборі** відбулася анкета дня 16. XI.

За три тижні відбулося 44 анкети. Всі вони свідчать, з яким великим зрозумінням і почуттям відповідальности за долю свого Товариства ставиться загал нашого громадянства, а передусім наше свідоме селянство. Годиться замітити, що ці анкети попри матеріяльне значіння для централі, мають теж великий моральний вплив, вносять оживлення в саму роботу на місцях та активізують ті круги, що досі держалися осторонь освітніх змагань. Крім того заповіджені анкети: в Грималові дня 18. XI., в Бережанах дня 21. XI., в Коломиї дня 22. XI., в Тисьмениці дня 23. XI., у Сколім дня 25. XI., в Белзі і в Сяноці дня 29. XI. ц. р.

Нові японські операції.

МОСКВА, 26. XI. ПАТ. На основі повідомлень радянської преси японці розпочали знову воєнні операції у двох напрямах: на Ше-шан у північній Манджурії та в долині ріки Ляо на півдні. Акція на півдні має на меті розбити війська ген. Маа, що групуються тепер на лінії Ке-шан-Ган-люн, та опанувати залізницю, що веде з Ціцікару крізь Ке-шан і Гай-люн до кінцевої стації Сун-цу, яке межує безпосередньо з передмістям Харбіна. Тим способом японці могли би опанувати Харбін, не переступаючи вдруге східно-китайської залізниці. Акція на півдні прямує до заняття Шангаю та Гуану й до розгорнення впливів над пінсько-мукденською залізницею. Тому, що ця залізниця збудована за англійські гроші, Японія готова заплатити відшкодування.

Крівава комуністична демонстрація.

ПРАГА, 26. XI. ПАТ. Міністр внутрішніх справ дав у парляменті пояснення в справі кривавих подій, викликаних комуністами коло Фривальдова на опавському Шлеську. Серед ранених і вбитих манїфестантів був тільки один безробітний. Інші покинули роботу у фабриках і на заняттях. Відділ комуністів пристали до манїфестації. Відділ жандармерії, який інтервеніював, складався із 15 людей і з них 12 потерпіло рани. Між 8 убитими манїфестантами находяться дві жінки, між 14 раненими 6 жінок. Спокій в околиці привернено.

Процес хорватських націоналістів.

З Білгороду повідомляють, що перед надзвичайним судом для охорони держави розпочався процес проти групи хорватських націоналістів за пропаганду проти теперішнього режиму, за терористичні акти та замахи з хорватськими еміґрантами за границею. Два із 13 обвинувачених наложило на себе в часі слідства самовбивчу руку, а один находиться у шпиталі під психіятричною обсервацією. Головному обвинуваченому, д-рові Тотові закидують, що між іншим намовив трьох інших підсудних підложити пекольні машини в будинку т-ва „Молода Югославія" в Загребі. Інші обвинувачені переважно робітники та селяни.

Перед гітлерівським державним замахом.

БЕРЛІН, 26. XI. ПАТ. Велике враження в цілій Німеччині викликало викриття плянів державного замаху, який приготовляла національно-соціялістична партія в Гесії. Поліція переведла вечором у Гесії масові ревізії серед гітлерівців і викрила багато компромітуючих документів. Заговір викрито наслідком зради одного гітлерівського провідника, посла до геського сойму д-ра Шефера, який зірвавши з партією, переслав поліції незвичайно важний документ. Цей документ має форму проклямації майбутнього гітлерівського уряду в Гесії. Проклямація закликає населення Гесії виконати прикази гітлерівських штурмових відділів. Опірним загрожено карою смерти. Мешканці обовязані видати в руки штурмових відділів пальну зброю. Карі смерти підлягають теж службовці державних і громадських підприємств, якщо не будуть слухати приказів революційного уряду. Проклямація вичисляє опісля основи, на яких має спиратися організація нової гітлерівської влади. Між іншим всі харчеві засоби мають бути сконфісковані і розділювані на колективістичних основах. Уряд переймає примусову адміністрацію всім публичним добром і доходами приватних осіб. Вкінці проклямація заповідає польові суди для карання в приспішеному темпі та примусову працю, якій підлягатимуть всі без ріжниці пола горожани Гесії з виімком жидів, яких поставлено поза скобки права.

ПАРИЖ. 26. XI. ПАТ. З уваги на розвиток подій в Німеччині націоналістична преса заповідає, що гітлерівці прийдуть швидко до влади. Гітлер не потрібує тепер навіть братися до державного замаху, що являється дещо ризиковним. Націоналістичного руху не здержить тепер ніщо і канцлер Брінінг є тільки звичайним фігурантом.

Відгомін манджурського конфлікту в Англії.

ЛЬОНДОН. 26. XI. ПАТ. На засіданні палати громад посол Ленсбері порушив справу Манджурії, зазначуючи між іншим: Японія відмовила евакуації Манджурії до часу, аж Китай прийме деякі політичні умовини, що виразно нарушують пакт Кельоґа. Якщо Союз Народів не може запевнити пошанування своїх прав, то значить, що Японія могла би зробити з Манджурії те саме, що зробила з Кореї, а для Европи це значило би що сильніша держава може без перешкоди вживати своєї збройної сили проти держави слабшої, яка належить до Союзу. У відповіді міністр Джон Саймон зазначив, що якабудь була би суть конфлікту, народи повинні переказувати його Союзові Народів, щоби зліквідувати його мирним шляхом. Саймон підкреслив необхідність зберігання безсторонности, доки є змога корисної діяльности Союзу. Міністр пригадує останні події в Манджурії, яка є без сумніву китайською територією, додаючи при цьому, що останні відомости є більше корисні. Вже сьогодні можна ствердити, що Японія не хоче впиратися при домаганні взнати заквестіоновані права, які випливають із договорів, як умовини, від якої узалежнює свою згоду на покликання слідчої комісії. Вкінці міністр заявив, що буде старатися довести манджурський конфлікт до мирної розвязки.

Оголошення, оповістки, місцеві як і з провінції оголошуватимемо тільки за попередньою присилкою належитости. Незаплачені завчасу оголошення не будуть поміщені.

Непримиримість японських військових кол.

МОСКВА, 26. XI. ПАТ. „Правда" повідомляє із Токіо, що 24. ц. м. відбулася конференція членів уряду зі шефом штабу. Обговорювано справу першої точки резолюції Ради Союзу Народів, що говорить про припинення воєнних ділань. На внесення міністра закорд. справ і шефа штабу рішено згодитися на приняття цієї точки з поправкою, що японській армії залишиться свободу ділання в рямцях самооборони та удержання порядку. Японські військові кола домагаються безумовно відкинення всіх інших точок, які торкаються японської військової акції в Манджурії.

В блудному колесі.

Безрадність Ради Союзу Народів.

ПАРИЖ. 25. XI. ПАТ. Вчора минуло 10 днів від відкриття в Парижі надзвичайної сесії Ради Союзу Народів. Годі передбачити, коли вона скінчиться, на кожний випадок сумніваються, щоби до неділі дала якийсь позитивний вислід. Комітет 12 радив вчора дальше над проєктом резолюції. Текст її повинен творити компроміс між угодовим становищем Японії та непримиримим поведенням Китаю. Завдання трудне з огляду на нові ускладнення. Коли Японія годиться на вислання на місце анкетової комісії а навіть на евакуування окупованих теренів, Китай домагається рішучо негайної евакуації. Представник Китаю дістав від нового міністра закордонних справ Коо нові інструкції, зредаґовані в такому гострому тоні, що не закомунікував їх навіть Бріянові, подаючи за причину, що текст деяких уступів одержаної депеші неясний та що він звернеться в цій справі телеграфічно до Нанкіну за вияснениям. Загально думають, що китайський делеґат хоче тільки зискати на часі. На ділі він дістав від свого уряду виразні інструкції, які не дають ніякої надії на змогу якогонебудь порозуміння.

ПАРИЖ. 26. XI. ПАТ Рада Союзу Народів рішила вислати телеграфічно до Нанкіну і Токіо заклик занехати всяку воєнну акцію, дожидаючи управильнення конфлікту. Це рішення винесено у звязку з китайською заявою, зложеною вчора попол., яка підчеркує небезпеку поважних боїв при наступі японської армії в напрямі Чін-чов і просить Раду Союзу, щоби постаралася встановити невтральну полосу між військами обох держав. Нове засідання Ради визначено на пятницю.

Гітлерівці проти зобовязань Німеччини.

БЕРЛІН, 26. XI. ПАТ. Предсідник гітлерівської фракції та б. міністр Турингії д-р Фрік оголосив на сторінках „Фелькішер Беобахтер" статтю, в якій змальовує становище народно-соціялістичної партії до уряду Брінінґа та центру. Після останніх виборів у союзних краях, — голосить д-р Фрік, — ми, народні-соціялісти твердимо, що нові зобовязання, приняті урядом Брінінґа, не мають для нас обовязуючої сили. Вимоги центру, щоби гітлерівці перевірили основно свої погляди, народня соціялістична партія зразу відкидає. Не гітлерівці, а центр повинен перевірити свою програму. Автор підчеркує, що міродатні круги повинні поважно призадуматися над тою вимогою, бо опісля може бути за пізно: розвій випадків у Німеччині приглює. Оконечна постанова прийде підчас виборів президента Німеччини, які відбудуться у квітні 1932 р., та при виборах до парляменту у травні 1932.

Німецькі хлібороби рішили не платити податків.

ЛИПСЬК, 26. XI. ПАТ. Німецькі хлібороби з околиці Галле рішили не платити ніяких податків, на які не знайдуть покриття у своїх бюджетах. Цей відрух викликав у німецьких хліборобських колах зрозуміле враження. Окрема резолюція закликає хліборобів до солідарного бойкотування ліцитацій, переводжених урядовими чинниками, не беручи участи в тих ліцитаціях.

„Чорні списки" в централі гітлерівців.

БЕРЛІН 26. XI. ПАТ. Соціялістичний часопис „Мінхенер Пост" закидує національній соціялістичній партії, що в центральній домівці гітлерівців „бронзовому домі" в Мінхені зберігаються чорні списки з прізвищами осіб, що їх негайно після приходу до влади — гітлерівці зглaдилиб. На доказ цього твердження „Мінхенер Пост" поміщує фотографічну відбитку одного списку.

—o—

Пруський сойм проти плачення репарацій.

БЕРЛІН 26. XI. ПАТ. Пруський сойм ухвалив внесення німецької соціялістичної фракції, яким закликає уряд республики припинити репараційні виплати, що їх Німеччина платить на основі пляну Йонґа. На присутніх на салі 276 послів за внесенням голосувало 184, а 92 здержалось від голосування.

При загальному переписі не вільно вживати намов ані погроз! Подати правду про свою віру і мову є законним обовязком кожного громадянина і громадянки!

Останні вісти

ЗМІНИ В ПОЛЬСЬКОМУ УРЯДІ.

У політичних колах Варшави кружляють знову чутки про зміни в уряді. Кажуть, що з огляду на стан здоровля Пристор покине становище премієра, а на його місце прийде мін. Перацький.

МІН. ЗАЛЄСЬКИЙ ПРИЇДЕ ДО ЛЬОНДОНУ.

ЛЬОНДОН, 26. XI. ПАТ. „ТАЙМС" повідомляє, що мін. Залєський приїде 9. грудня до Льондону. Гостину цю запропонували як іще Рідінґ був міністром закорд. справ. Метою гостини буде навязати контакт із теперішнім міністром закорд. справ Саймоном. Оба міністри могтимуть обмінятися думками на тему актуальних справ.

НОВИЙ ПРЕЗИДЕНТ М. ЛЬВОВА.

У четвер на засіданні тимчасової міської ради м. Львова вибрали президентом бувш. віцевоєводу Вацл. Дрояновського.

Голосувало 124, в урні найшли 125 карток, що пояснюють помилкою. Комісія постановила уневажнити цей один голос кандидатові, який дістав найбільше голосів. Бувш. віцевоевода Дрояновський дістав 72 голоси, проф. Хлямтач 46 гол., чистих карток 6. Дрояновський приняв вибір.

БУДІВЕЛЬНА КАТАСТРОФА У ЛЬВОВІ.

У Львові при вул. Кентшинського 54. Професійний Союз Залізничників будує власний будинок. При осушуванні 4-го поверха т. зв „фаєрками", де будували забавову салю, обірвалося руштування і впало на вогонь „фаєрок". Руштування зайнялося. Під руштуванням були придавлені робітники. Рятункова стація видобула зпід звалищ 8 робітників. З них один, Й. Пемпек помер у шпиталі.

ЗАТРУЇЛИСЯ СВІТЛЯНИМ ҐАЗОМ.

У Варшаві в домі при вул. Пекарській померли наслідком затроєння світляним ґазом. Хмелевський, його жінка, сублокаторка та її син. Чотири особи відвезли до шпиталю. Ґаз передістався крізь землю з рури, яка тріснула.

ПІСЛЯ КРОВАВИХ ДЕМОНСТРАЦІЙ У ЧСР.

ПРАГА, 26. XI. ПАТ. Два робітники, що були ранені підчас заворушень на Опольськім Шлеську, померли в шпиталі. Так число жертв дійшло до 8.

У звязку з кровавими подіями комуністичні посли уладили в чсл. парляменті бурливу демонстрацію. Одного з бесідників стягнули з трибуни. Один із комуністів закидав урядові, що поносить вину за смерть безробітних. Предсідник двічі мусів переривати засідання, а одного комуніста сойм. сторожа на силу вивела зі салі. Міністра праці, який старався дати пояснення, опозиція зовсім закричала.

Берестейський процес.

(28. день.)

У четвер зізнавав пос. *Римар* (Стр. Нар.) На питання оборони, чи справедливою є гром. думка, що в Польщі володіє диктатура чи там криптодиктатура, св. відповідає, що на те є щораз більше даних. Вибір президента держави свідок не вважає леґалізацією травневих подій, бо одним із засобів леґалізації булоб проголошення амнестії для виконавців того перевороту. В новому соймі праці над зміною конституції не то не посуваються вперед, а навіть не зачалися. Прокуратор: Навіщо тут поспіху, таж урядова партія має більшість, то зможе це зробити. Пос. Римар: Не має більшости, бо до зміни конституції треба 2/3 голосів, а урядовий бльок не має стільки мандатів. Прок. питається свідка, чи пригадує собі, як при отворенні сойму один із обв. сказав, щоби Пілсудському не позволити отворяти уст. Це подавали через радіо. Тому то й до сойму прийшли старшини, щоби позволити свому вождові говорити. Св.: Те саме могла зробити марш. сторожа, а вождя можна витати деінде. Сойм невідповідне для того місце, а той вожд був тоді премієром. Обв. Ліберман пригадує, що Пілсудський вийшов зі сойму в 6. год., а старшини вийшли щойно в год. 7.30 і за той час зїли все, що було в околичних крамницях.

Св. *Філіпович*, аспірант поліції пригадує собі, що Барліцький говорив на вічу, що уряд Пілсудського авантюрничий та взяв собі монополь на перевороти. Св. *Фіґарський* каже, що як слідчий судля перечитував йому зізнання то рівночасно переписував на іншу картку. На питання оборони, що це міжнародня арена (яке то слово є в зізнаннях того свідка) св. відповідає, що це „мендзинародуфка"! Вкінці свідок признається, що не знає, що це таке міжнародня арена.

НОВИНКИ

— Евген Говикович веде свою робітню футер у Львові, вул. Домініканська 4. 404 34 —?

— **Магазин постелі Р. Джала, Львів, вул. Хорушина 5.** (біля кіна „Аполльо") поручає по найнижчих цінах, ковдри, матераци і постіль. Переробляє ковдри по 6 зол., матераци по 8 зол. 786 10—100

— **Місяць Листопад — місяць книжки „Червоної Калини".** Всі видання „Червоної Калини" в місяці листопаді можна дістати з 30% знижкою (крім календаря і видань з р. 1931). 763 ?

— **Двомовні переписні аркуші.** Вже вийшли з друку двомовні польсько-українські переписні аркуші (формуляр а). Воєвідський статистичний відділ прислав нам один примірник такого аркуша. Коли аркуші вже надруковані, то треба сподіватися, що за деякий час будуть розіслані до всіх повітових конскрипційних комісарів. Звертаємо увагу, що українською мовою можна виповняти лише двомовні аркуші.

— **Перестрілка на Замарстинові.** Команда міської залоги повідомляє, що від 2.—28. грудня ц. р. будуть відбуватися на замарстинівській військовій стрільниці військові вправи з перестрілкою гострими набоями. Загрожену область берегтимуть стійки; всі повинні безоглядно послухати їхніх вказівок.

— **З краєвої хроніки.** Вантажний поїзд виконувся з рейок на стації Зимна Вода шляху Львів-Ряшів. — У Конюхові біля Стрия запровадили телеграфічно-телефонічну обслугу в обмежених годинах дня. — У Креховицях, станиславівського повіту, застрілився „стшелец" Адам Бухінгер. — Поліція веде слідство хто затроїв пироги Івана Миколаєва в Тишках, золочівського повіту; від тих пирогів здох пес Миколаєва. — Чотири клуні згоріло у Грабівцях біля Стрия. — У Лукавиці, стрийського повіту, вибухнула пошесть: кілька штук худоби згинуло й занедужало кілька осіб.

— **Ще про стріли у Старяві.** У Старяві, мостиського повіту, переходив перед кількома днями шлюзою рибного ставу Вартоломея Розвадовського — селянин із Малнова. Хоч перед мостом нема ніякої перестороги про заборону, що туди не вільно переходити, наглядач щойно заложеного ставу Войтович (поляк) постріляв селянина; рана дуже поважна. Поліція не арештувала досі войовничого наглядача, хоч за такі вчинки передбачені наглі суди.

— **Антисемітські виступи в Кремянці.** Ученики Середньої Рільничої Школи при кремянецькому ліцеї в Білокриниці, пішли за покликом вищих шкіл і уладили дня 22. листопаду напад на жидівські доми, вибили в кільканацяти домах вікна та побили кількох жидів. На тім не покінчилося: жидівська молодь зорґанізувалась і вечором того самого дня, коли ті ученики вертали з концерту до Білокриниці, на них напала. Виязалась між ними бійка. Вислід такий, що двох учнів опинилось у лічниці. Дальших виступів сподівається Кремянець у найближчих днях.

— **Літала у 100-літні уродини.** Рахеля Травбридж із Санбері (Канада) родилася 3. листопаду 1831 р., коли люди літали — лише у сні. Цього року у 100-ті роковини своїх уродин літала вона 10 хвилин літаком, а опісля оповіла свої враження на вечері в її честь.

— **Нюйорські жиди зібрали міліон долярів за місяць.** Федерація для піддержки жидівських добродійних товариств зібрала минулого місяця понад міліон долярів. Ціла збірка має принести 2,230.000 долярів, щоби покрити потреби 91-жидівських установ.

— **За сто літ не буде божевільних.** Джордж Сміт, директор лічниці для божевільних біля Ню Йорку, в день 50-их роковин своєї праці заявив представникам преси, що за сто літ не буде божевільних. Доведе до цього вміла опіка над недужими.

— **Олень у Ляманші.** На англійськім березі каналу Ля Манш гналися ловці за оленем. Олень добіг до морського берега й кинувся у воду. Решту дня та цілу ніч нещасний олень простояв у воді Ля Маншу близько берега. Рано ловці підїхали до нього моторовим човном, зловили його на аркан і притягнули до берега. На березі зібралася юрба людей та примусила ловців випустити оленя на волю.

— **Радіо-дільниця Ню Йорку.** Підприємство Рокфелера будує т. зв. „радіо-дільницю" при пятій авеню й 50 вулиці в Ню Йорку. Радієві та театральні організації підписали з підприємством умову на винайм будинків; буде це найбільший винайм у світі: за 20 літ заплатять товариства 70 міліонів долярів.

— **Адам та Ева Ню Йорку.** Нюйорська поліція відкрила житло людей, яке вказує, що й сьогодні є люди, що мусять жити на первісний лад. Герман Еґер, 59-літній друкарський складач та його дружина, втративши заробіток, не мали чим платити за мешкання. „Випровадилися" на весні до парку Верт Кортленд і там „замешкали" в гущавині. Не мали навіть правильного шатра, спали на листю, накривалися старими плащами. Чоловік ходив за дарованими харчами до крамниць, жінка варила на ватрі між камінням, так харчувалися. Ніхто не знав про них і ніхто не переслідував. Коли листя з дерев почало опадати, побачив їх поліцай та повів на поліційну станицю. Обоє були чистенько зодягнені, не мали лише грошей на мешкання. Поліція примістила їх у захисті для бідолах.

— **Колюмбійський університет у Ню Йорку.** Колюмбійський університет у Ню Йорку має 70,380.470 долярів свого капіталу, видасть у шк. році 1931/32 „маленьку дрібницю": 17,577.519 долярів на наукові ціли. Обраховують, що студенти платять 1.100 долярів кожного року, оплати за науку сягають від 360—530 долярів. Університет має: 3.014 професорів і вчителів, 2.711 урядовців і служби. Майно університету доходить до 140,138. 152 долярів.

— **По широкому світі.** Летун-поручник Окулеано згинув підчас летунського випадку біля Букарешту. — В Ессен є централя протифашистівського руху. — У Ню Йорку занедужав загально-відомий фільмовий актор-зірка Том Мікс. — На летунській площі в Ля Бурже осів літак, що привіз із Мадаґаскару летунів Менха та Буртена. Шлях Мадаґаскар-Франція перелетіли вони за 6 днів, 9 годин і 45 хвилин. — У грудні ц. р. та в лютім 1932 р. 30.000 тон вугілля з Польщі перевезуть для залізниць Норвегії. — У Кельні помер у 54 р. життя професор економії в Базилеї д-р Ю. Ляндман; походив він зі Львова. — Інж. Ґрайхен вибудував авто без мотору, їде воно при допомозі електричної струї та згущеного повітря. — Підводну лодку „Навтілюс" затопили в морі, бо не виплачувалося її направляти. — У Ратиборі підчас полювання переслідуваний олень вбив рогом 17-літнього наганяча. — Під замітом приготування до замаху на складнину зброї військової фльоти арештувала поліція кілька комуністів біля Гарбурга. — Перед судом стане під замітом зловживань у Торговельному Банку посол німецького парляменту Ляндендорф. — Директор одного з банків у Бремі скінчив самогубством у будинку біржі. — Літак Савтерн Кровс, що віз почту з Австралії до Англії, розбився; три особи з літака врятувалися. — 11. листопаду було в Зед. Державах 180,656.187 бушлів збіжа.— Вантаж золота вартости 22 міліонів ен вислала Японія до Зед. Держав. — Лотва не приймає в себе литовських грошей.— Народний Шведський Банк звернувся до уряду з проханням відкликати знесення золотого покриття. — У Саксонії є 200.000 безробітних. — Близько Нової Шкотії зударилися два кораблі; потонуло 6 осіб. — У Кеніґсберґу є 30.491 безробітних. — Опозиція провалила робітничий союзний уряд Австралії.

— **Концерт Павла Емеріха,** відомого піяніста, якого чужинна преса вважає наслідником Більова та Бусонія, відбудеться у Львові дня 1. грудня в низці концертів підприємства Тірк у салі кіна „Апольо", Хорущина. Емеріх гратиме на двохклявіятурнім фортепяні Моора, який дає змогу передати якнайповніше стиль великих концертів в XVII. і XVIII. віку.

— **В програму Камерного Вечора сестер Левицьких,** що відбудеться 7. грудня 1931. у великій салі Музичного Товариства ім. Лисенка, входять фортепянові трія Шумана, Бетовена й Барвінського. Концерт (як небувала у нас імпреза) викликав велике зацікавлення серед нашої публики. — Білети продає книгарня Наукового Товариства ім. Шевченка, Ринок ч. 10.

— **Конференція оо. Катехитів.** Згідно з постановою 2-ої конференції (з дня 22. XI.) відбудеться чергова конференція оо. Катехитів і Проповідників Мар. Організацій м. Львова — в суботу 28. XI. ц. р. в год. 19-ій у Малій Семинарії Всеч. Отцям-Гостям раді

— **Знижки до Великого Театру неважні.** Всякі пільгові білети та знижки, видані установам і т. д. тратять правну силу з днем 30. ц. м. і в пізнішім речинці не будуть гоноровані.

—o—

З листів до Редакції.

Високоповажаний Пане Редакторе!

Дозвольте на сторінках Вашого шановного часопису, висловити сердечну подяку цілого нашого ансамблю, молоді міста Львова за дуже теплу промову, квіти і допомогу працею підчас побуту театру ім. І. Тобілевича у Львові. У час тяжкого лихоліття та скрути, який перебуває все українське громадянство і який особливо відчуває на собі театр, ансамбль з радістю стверджує цю моральну підтримку і прихильність молоді та вірить, що під горячими проміннями тої симпатії він знайде в собі силу й енерґію, щоб і надалі працювати для піднесення рідного мистецтва.

З пошаною
А. Совачева, голова ансамблю.

Присуд проти берест. вязня Івана Ліщинського перед Найвищим Судом.

В середу 25. ц. м. відбулася перед Найв. Судом у Варшаві касаційна розправа, у справі присуду на **б. посла І. Ліщинського,** яким окр. суд в Рівному засудив його на кару 2 літ важкої тюрми за виголошування підбурюючих промов проти польської держави підчас посольських віч на Волині.

Апеляційний Суд у Люблині прихилився до відклику оборонця **д-ра Біляка** і зменшив йому висоту кари на 1 рік тюрми.

Від цього засуду домагалися тим разом касації оборонець і прокуратор. Вислідом її була згадана розправа перед Найв. Судом, який **затвердив** присуд Апел. Суду в Любліні і тим самим присуд цей став правосильним.

Тому, що львівський суд засудив б. посла Ліщинського **на 6 місяців тюрми** за публичне підбурювання, обі ці кари мусітиме б. пос. Ліщинський відбути в рівенській тюрмі.

—o—

ПРИСУД У ПРОЦЕСІ Б. Кравціва і 13 тов. перед львівським судом.

Один присуд смерти та 37 літ і 9 міс. тюрми.

У четвер в год. 11.передполуднем предсідник Ягодзінський увійшов разом з членами трибуналу на салю і проголосив на основі вердикту лави суддів присяглих, що запав учора вечором, котрого зміст ми подали вже у вчорашньому числі, ось такий присуд:

Юрій М. Дачишин кара смерти (держ. зрада і співвина в грабіжн. душогубстві: §§ 58 ц і 134. к. з.).

Микола Максимюк 15 літ в. тюрми зі загостреннями (тверда постіль і піст): (держ. зрада і співучасть у грабіжн. нападі §§ 58. і 134).

Зиновій Богдан Книш 8 літ в. тюрми зі загостреннями.

Дмитро Вирста 3 роки в. тюрми зі загостреннями: (дальша участь у грабіжн. нападі — і затирання слідів за учасником нападу — §§ 134. і 214 к. з.).

Зенон Пеленський 3 роки зі загостреннями (§ 58 ц).

Богдан Кравців 3 роки тяжкої тюрми за злочин державної зради (§ 58 ц. к. з.).

Осип Процишин 15 літ в. тюрми за шпіонажу (§ 5. розп. през.).

Жигмонт Пооницин і вік (держ. зрада — § 58).

Богдан Кордюк півтора року (§ 58 ц).

Уляна Козакевичівна 1 рік в. тюрми.

Володимир Качмарський 6 місяців в. тюрми (підшукування криївки для Дачишина — § 214).

Володимир Андрущак 6 міс. в. т. (переховування Дачишина, § 214).

Натомість з огляду на заперечення питань про вину обв. **Прокопа Матийціва і Володимира Чуловського,** трибунал увільнив їх від вини й кари і вони вийдуть на волю.

Всім обвинуваченим вчислили до кари слідчу вязницю і деякі обвинувачені відбули вже визначену кару у слідчій тюрмі. Тому вийдуть на волю кромі **Матийціва і Чуловського, Уляна Козакевичівна та Жигмонт Процишин, Володимир Андрущак і Володимир Качмарський.** Брат Жигмонта Осип Процишин вийде з цюрми за кілька днів.

Слід зазначити, що обвинувачені відбувають слідчу тюрму від ок. року. Крім того признав трибунал пошкодованій в нападі під Бібркою почті квоту 20.030 зол., а обовязок її заплачення наложив на обв. Максимюка і Дачишина. Вкінці розложив на поодиноких обвинувачених кошта судового процесу.

Підсудні, зокрема обв. Дачишин, приняли присуд спокійно і зрівноважено.

На салю впустила поліція, після особистої ревізії, майже виключно рідню обвинувачених та численно зібраних представників преси української та польської.

В справі присуду заповіла оборона внесення касації до Найв. Суду.

*

(Докінчення промови д-ра Ганкевича.)

...Або революція! Велике слово, поважне. Вона стала страшаком в кожному акті обвин. і тим робом річ поважну робиться неповажною. Революція це щось, що є поза кругом наших впливів. Це не вплив фізичної сили, це переміна ідейних і культурних поглядів. Якщо приходить зміна ідейних переконань, тоді революція мусить бути, чи прокуратор хоче чи ні. Устрої держав змінюються не під впливом сили, але нових переконань. А націоналізм, про який так багато тут на салі говорилося, це, так сказатиб, струя, течія, ідеольогія, яка згідно з § 11. к. з. є безкарна і за неї не можна нікого потягати до відповідальности. Цей націоналізм, за який відповідають Кравців, Процишин, Пеленський чи інші, не має нічого спільного з УВО, а тим самим не можна їх за нього потягати до відповідальности. Цей націоналізм подібний до націоналізмів інших народів хоч би й польського.

В тому місці цитує оборонець з книжки Дмовського „Мисьлі новочеснего поляка" і з книжки Бартошевича про націоналізм, та виказує, що „Декальог" українського націоналіста, який читали на розправі, є дуже споріднений з думками вище згаданих письменників.

Зі справою націоналізму звязана справа національних меншин, до яких належать українці. Вже минає 13 літ, а проблема нац. меншин досі не розвязана. Вона є кірвавою раною на організмі польської держави. Нема суду, який зумів би ту справу розвязати і поладнати. А якщоб вона була розвязана, чиж була би траґедія під Бібркою, питаюся? Не булоб пацифікації, але й не булоб українських скарг в Лізі Націй! Тому прошу вас, глядіть на цю справу не як на бобрецький рефрен, а як на цілість тих всіх проблем, про які і я ось тут згадав.

Богато ваги й уваги присвятив п. прокуратор „венвентшному виявлові". Він впихається до судової салі, де поправді, йому немає місця. Хтож в ньому працює. Як сам п. прокуратор сказав „працюють у ньому для матеріяльної наживи люди неморальні" і їхні інформації ніколи не можуть бути доказами в суді. Викиньмо зі судової салі цей „вивяд", хай вона остане тим, чим повинна бути. Якаж є вартість конфідентів, які криються поза 103 § і подають поліції фальшиві інформації, щоби тільки дістати гроші.

Переходжу до найважнішої проблеми — проблеми права, права громадянина. Безперечно, що кожен громадянин має обовязок боронити своєї держави і працювати для неї. Колиж зновуж громадяни всі однаково виконують свої обовязки чесно і платять цей податок крови, то чи та держава має право ділити громадян на I., II. і III. кляси як в поїзді?

Обговоривши основно завдані собі отсі питання на загальні теми перейшов оборонець до обговорювання закидів в акті обвин., щодо обвин. Кравціва, Кордюка, Пеленського, Вирсти і Андрущака. Піддав дуже докладній аналізі всі докази прокуратора про вину тих обвинувачених і виказав їх хиткість. Закінчив промову ось таким зворотом: Сказав п. прокуратор, що бідні діти бл. п. Молевського ніколи не зрозуміють тої траґедії біля Бібрки, де згинув їх батько. А я скажу, що тут треба би взяти ширший підклад — відносини між двома народами Европи, які стоять на границі культурного Заходу і жовтого Сходу. Наші й ваші діти не зрозуміють того, що був момент, коли ті два народи мали золотий ріг в руках, але замість нього затягли на себе шибеничний мотуз. Українці вже зрозуміли свою помилку, яку зробили, коли то над двома буквами сперечалися 40 літ і тратили надармо свою енерґію. Я вірю, що діти наші і ваші зрозуміють колись помилку, а тоді не будуть мати вже жалю діти бл. п. Молевського. Я вірю, що ви звільните всіх тих визнавців ідеольогії українського націоналізму.

——o——

✠ ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ.

Бабій Воолодимир, інж. Торговельної Академії, б. практикант Земельного Банку у Львові помер по довгій та тяжкій недузі у 24-тім році життя в Тернополі дня 21. листопаду 1931. Похорони відбулися дня 23. листопаду. В. Й. П.!

——o——

Ціни набілу у Львові.

„Маслосоюз" платив кооперативам дня 26. XI. п. р. за масло експортове та десерове поіма 3·80 зол., за літру молока 28—29 сот., літру сметани 1·30 зол., копу яєць 6·70—6·80 зол.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Львівський Український Театр „Цвіркун" (саля Ремісничої Палати, Стрілецька площа 7):

Субота, 28. листопада, год. 7·30 веч. „Все для ідеї", ревія в 14 точках

Неділя, 29. листопада, год. 3·30 попол. „Перехитрили", нар. оперета Кропивницького.

Неділя, 29. листопада год. 7·30 веч. „Не банкротуємо!" Ревія в 14. точках А. Курдидика.

Кооператива Український Театр у Львові (Театр ім. І. Тобілевича у Станиславові):

ЛЬВІВ. Саля Театру Ріжнородностей (Нар. Дім):

Середа, 2. XII. „Пурга".

Четвер, 3. XII. „Жінка, що вбила".

Пятниця, 4. XII. „Схоплення Сабінок".

Субота, 5. XII. „Мина Мазайло".

Неділя, 6. XII. „Церковна миш" (год. 3. пополудні).

Неділя, 6. XII. „Гетьман Дорошенко" (год. 7·30 вечором).

Білети скорше набувати в Союзному Базарі.

Великий Міський Театр:

Пятниця, 27. листопаду в год. 7·30 веч. „Донжуанові вакації".

Субота, 28. листопаду год. 3·30 попол. „Баба Яга" представлення для дітей (ціни найнижчі).

Субота, 28. листопаду год. 7·30 веч. „Донжуанові вакації".

Неділя 29. листопаду год. 3·30 поп. „Баба Яга", байка для дітей (ціни найнижчі).

Неділя 29. листопаду год. 7·30 веч. „Донжуанові вакації".

Понеділок 30 листопаду в год. 7·30 веч. „Буря в шклянці води".

Театр Ріжнородностей:

Пятниця, 27. листопаду год. 7·30 веч. „Штуба", трохи комедії та трохи драми К. Лечицького.

Субота, 28. листопаду в год. 3·30 поп. „Про сліпого Казя, ворожку та царівну райських болів", сцен. казка Кубішівни.

Субота, 28. листопаду в год. 7·30 веч. „Штуба".

Неділя, 29. листопаду в год. 3·30 поп. „Про сліпого Казя, ворожку та царівну райських болів", сцен. казка Кубішівни.

Неділя, 19. листопаду в год. 7·30 веч. „Штуба".

Понеділок, 30. листопаду в год. 7·30 веч. „Штуба".

Кіна.

АПОЛЬО: Звукова фільма „Світла великого міста" (Чарлі Чаплін).

КАСІНО: „Роман із поручником" (Льоренс Тибет).

КОПЕРНИК: „Табу", „Прикордонний леґіон".

ЛЕВ: „Завойовник сердець".

МАРУСЕНЬКА: „Табу", „Прикордонний леґіон".

МІРАЖ: „Рай для жінок", „Дитина на ґвалт".

ОАЗА: „Карколомні закрути".

ПАЛЯС: „Леві та Ска".

ПАН: Княжна на відпустці".

ПАСАЖ: „Роскоші небезпек" (Гарольд Льойд).

ПРОМІНЬ: „Еротікон".

СОНЦЕ: „Тайна кімнати ч. 13".

СТИЛЕВЕ: Ґрета Ґарбо як „Анна Крісті" та „Лаврі й Гарді".

УТІХА: „Приятель індіян", „Королі пустині".

ХИМЕРА: „Гальо! Тут говорить Яроші", „Два серця".

Програма радіо.

Неділя, 29. листопаду 1931.

Ляйпціґ (259,3) 12·00 „Італійська осінь". 19·30 Опера. **Моравська Острава** (263,4) 16·05 Концерт **Льондон** (356,3) 22·05 Концерт. **Гельсінґфорс** (468,1) 18·40 Спів. **Гамбурґ** (372,2) 22·15 Вечір танкової музики. **Букарешт** (394,2) 20·00 Оперетка. **Берлін** (419) 18·55 Мішаний хор. **Рим** (441,2) 21·00 Спів. **Прага** (486,2) 20·00 Концерт. **Міляно** (500,8) 20·35 Опера. **Брюссель** (508,5) 2·00 Концерт. **Відень** (516,4) 22·00 Концерт із Ню Йорку. **Рига** (524,5) 22·00 Нові танці. **Мінхен** (532,9) 20·05 Оперетка. **Будапешт** (550,5) 22·15 Циганська музика. **Любляна** (575,8) 15·45 Народні пісні. **Харків** (937,5) 14·30 Концерт для молоді. 15·00 Концерт 20·00 Українська музика. 0·01 Оповістки та концерт. **Ослью** (1083) 16·00 Концерт. **Калюндборг** (1153,8) 23·00 Танкова музика. **Москва** (1481) Література: 15·00, 16·00. Концерти: 12·00, 15·00, 18·30, 19·00. **Кеніґсвустерґавзен** (1634,9) „На ледах Ґренляндії".

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

Субота, 28. листопаду 1931.

Львів (380,7) 11·40 Перегляд краєвої преси ПАТ. 11·58 Час із Варшави. 12·10 Про погоду дня 12·15 Шкільний ранок. 13·15 Господарські виклади: 13·40, 14·00 14·20. — 15·15 Оповістка пожежної сторожі. 15·20 Грошева біржа. 15·40 Шахи. 15·50 Кутик недужих. 16·20 Радіо-хроніка. 17·10 „Заговір Висоцького перед судом". 17·35 Фортепян. 17·50 Пісоньки. 18·30 Для молоді. 18·40 Музика Падеревського. 18·50 Всячина. 19·15 Листування. 19·45 Радієвий щоденник. 20·00 „На овиді". 20·15 Концерт. 21·55 „Легенда про княжну Ловицьку". 22·10 Твори Шопена. 22·40 Доповнення рад. щоденника. 22·50 Спортові вісти. Грамофонові кружки: 13·35, 13·55, 14·15, 14·35, 15·35, 16·40, 19·40, 23·00—24·00.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

В Українській Бесіді у Львові (вул. Рутовського, Народний Дім) відбудуться в неділю 29 п. м. для членів Товариства та їх родин товариські сходини з науковою дискусією, яку отворить голова Товариства д-р Іван Копач викладом п. з. „Три знаки часу". Початок о год. 6. вечором. Гостям раді. 924

ДРІБНІ ОГОЛОШЕНЯ

За оголошення редакція не відповідає

БАТЬКІВСЬКИЙ КРУЖОК при дівочій гимназії „Рідної Школи" у Львові прийме на станцію панночки з середніх і вищих шкіл за оплатою 90 — зол. місячно. — Зголошення між год. 9—11 при вул. Театинській ч. 10. партер, двері 1. 923

ЛЕЩЕТАРСЬКІ вбрання, вітрильниці, скафандри найдешевше джерело: Вирібня: „Pallium", Вірменська 3. 907 2—?

СОНЯШНА фронтова кімната з окремим входом постійному льокаторови евентуально з харчем сейчас до винайму. — Зголошуватись Пелчинська 2. II. пов. ч. дв. 6. 904 3—3

СПІЛЬНИКА з готівкою до рухомої світляної реклями шукаю — Зголошення до Адм. „Діла" під „Патент". 920

УЧИТЕЛЬКА шукає лекцій з народніх шкіл у Львові або на провінції. — Зголошення до Адм. „Діла" під „Учителька". 918

КОЗЯЛИ на фортепян При Яницці" Безкоровайного 2 зол. 916 1—3

АБСОЛЬВЕНТКА гімназії і семинарії шукає лекції з кляс народних і нищих середніх. Прийме місце господині, чи інше заняття. — Зголошення до Адм. „Діла" під „Скромна". 922

2 ПОКОЇ з кухнею винайму негайно без дітеям. — Віцковська, св. Софії 78. 895 1—3

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

▲▲▲▲▲▲▲▲▲▲▲▲▲▲▲▲▲▲▲▲▲▲▲▲▲▲▲▲▲▲

Подяка.

Подобалося Всевишньому покликати до Себе нашого найдорожшого сина, братанка, брата торг. інж. Володимира Бабія. Не маючи змоги в інший спосіб відвдячитися всім Тим, що не жаліли труду, що показали серце, що спішили з поміччю нашому Найдорожшому Покійникові в часі Його тяжкої недуги, складаємо бодай отсією дорогою щиру подяку. Дякуємо передусім Вп. Пані д-р Цибульській за опіку в санаторії у Львові, д-р Свистунові, д-р Яворському, що старалися ратувати молоде життя. Щире Спасибі Всч. Отцю Ладі у Львові, о. Пасіці в Тернополі за сповідь й уділення Св. Тайн. Сердечне „Боже заплати" Вп. Паням Леньовій, Лісовій, Супінським, Обушинській і другим сусідам, що відвідували хорого в часі його недуги. Дякуємо щиро Всч. Отцям: о. канонікові Володимирові Громницькому, о. Стефанові Колинківському, о. Іванові Пасіці, о. Йосифові Туранякові за відправу панахиди а Преосвященному Ниниті Будці, о канонікові Громницькому, о. Пасіці також за похоронний супровід. Щире Спасибі усім Товаришам Покійного, передусім членам хору, диригентові п. Вол. Менцінському, товаришам, що несли домовину, всім знайомим, що відвели Покійного на місце вічного спочинку.

Боже, заплати Всім і хорони Іх і Іх родини від нещастя.

Родина.

921

▼▼▼▼▼▼▼▼▼▼▼▼▼▼▼▼▼▼▼▼▼▼▼▼▼▼▼▼▼▼

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло". Львів, Ринок 10.